

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 15/2026
21.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Татјане Вуковић и Дијане Јанковић, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела које је у закону одређено као кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 11) Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Драгослава Тројанчевића, поднетом против правноснажних решења главног јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Чачку КТО.бр.7/25 од 18.06.2025. године и Вишег суда у Чачку Кв.бр.76/25 од 09.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Драгослава Тројанчевића, поднет против правноснажних решења главног јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Чачку КТО.бр.7/25 од 18.06.2025. године и Вишег суда у Чачку Кв.бр.76/25 од 09.10.2025. године.

Образложење

Решењем главног јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Чачку КТО.бр.7/25 од 18.06.2025. године у ставу првом изреке одређено је да се браниоцу по службеној дужности окривљеног АА - адвокату Драгославу Тројанчевићу у предмету Вишег јавног тужилаштва у Чачку КТО.бр.7/25 утврђује награда у укупном износу од 291.855,00 динара. У ставу другом изреке решења обавезана је Република Србија – Више јавно тужилаштво у Чачку да на означени текући рачун адвоката Драгослава Тројанчевића уплати износ од 291.855,00 динара у року од 15 дана по правноснажности решења. У ставу трећем изреке решења одбијен је као неоснован захтев адвоката Драгослава Тројанчевића за исплату трошкова одбране окривљеног АА у предмету ВЈТ у Чачку КТО.бр.7/25 преко утврђеног износа од 291.855,00 динара, а до траженог износа од 718.625,00 динара.

Решењем Вишег суда у Чачку Кв.бр.76/25 од 09.10.2025. године у ставу I изреке одбијена је као неоснована жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Драгослава Тројанчевића, која је изјављена против става трећег изреке решења главног јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Чачку КТО.бр.7/25 од

18.06.2025. године. У ставу II изреке решења одбијен је као неоснован захтев браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Драгослава Тројанчевића за досуђење трошкова жалбеног поступка у износу од 27.000,00 динара.

Против наведених правноснажних решења у одбијајућем делу захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног АА – адвокат Драгослав Тројанчевић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези одредаба Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да преиначи правноснажна решења главног јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Чачку КТО.бр.7/25 од 18.06.2025. године и Вишег суда у Чачку Кв.бр.76/25 од 09.10.2025. године тако што ће браниоцу по службеној дужности окривљеног АА – адвокату Драгославу Тројанчевићу досудити износ од 241.875,00 динара који се има исплатити на терет Републике Србије – Вишег јавног тужилаштва у Чачку на означени рачун браниоца у року од 15 дана од дана пријема одлуке, као и да одреди да се адвокату Драгославу Тројанчевићу на исти рачун исплате и трошкови за састављање захтева за заштиту законитости у износу од 120.000,00 динара и за састављање жалбе на првостепено решење главног јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Чачку КТО.бр.7/25 од 18.06.2025. године у износу од 27.000,00 динара.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА – адвоката Драгослава Тројанчевића, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законнику.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац. Одредбом става 2. истог члана прописано је да Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац) може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП је прописано да због повреда тог законика (члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4.) учињених у првостепеном и поступку пред апелационим (другостепеним) судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени. Како су сходно цитираној законској одредби права браниоца ограничена правима која у поступку има окривљени, то дакле бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне

радње предузима само у корист окривљеног, те је сагласно томе овлашћен да захтев за заштиту законитости као ванредни правни лек поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

У конкретном случају, подносилац захтева адвокат Драгослав Тројанчевић је решењем МУП-а РС ДП Полицијска управа у Чачку ОКП-ОЗСОК КУ.бр.11924/25 од 18.03.2025. године постављен за браниоца по службеној дужности окривљеном АА. Наведени адвокат је поднео Вишем јавном тужилаштву у Чачку захтев за накнаду трошкова кривичног поступка које је имао као бранилац по службеној дужности окривљеног АА, а који су настали пред тим органом у предмету КТО.бр.7/25, те је о истоме одлучено побијаним правноснажним решењима.

Бранилац по службеној дужности окривљеног је захтев за заштиту законитости поднео јер је по његовом мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон, из разлога што му као браниоцу по службеној дужности нису признати сви трошкови које је имао и које је захтевом за накнаду трошкова кривичног поступка тражио, при чему бранилац у захтеву не указује ни једном речју на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног.

Дакле, имајући у виду да је бранилац окривљеног по службеној дужности захтев за заштиту законитости поднео у своје име и због повреде закона учињене на своју штету, а на шта по закону није овлашћен у смислу напред цитираних законских одредби, то, по налажењу Врховног суда, бранилац окривљеног по службеној дужности, у конкретном случају, није овлашћен за подношење овог ванредног правног лека, па је стога овај суд наведени захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић